

Διήθη αἰχμάλωτος καὶ κατεκόπη.

ἌΡΤΑΦΕΡΝΗΣ, ἀδελφὸς Δαοσίου τοῦ Ἰσάσπου, Σατράπης τῶν Σάρδεων ἐν Ἀσσίᾳ, ὅσις ὑπεδέχθη τὸν Πεισιπρατίδην Ἰσπῖαν φυγόντα ἐξ Ἀθηῶν, καὶ ἐπολέμησε τὰς Ἰωνικὰς πόλεις, καταδράσας ἐκ θεμελίων τὴν πόλιν Μίλητον. - 2) Υἱὸς τοῦ προτέρου, καὶ στρατηγὸς μετὰ τοῦ Δακίδου εἰς τὴν πρώτην κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατείαν, γενομένην ἐπὶ Δαοσίου τοῦ Ἰσάσπου, ὅσις νικηθεὶς κατὰ κράτος ἐν Μαραθῶνι, ἐσώθη μὲ ὀλίγον μέρος τοῦ στρατεύματος εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἡρόδοτος. - 3) Πέρσης τις. Θουκ.

ἌΡΤΑΧΑΪΗΣ, υἱὸς τοῦ Ἀρταίου, στρατηγὸς τῶν Ἰνδῶν, ἐν τῇ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατείᾳ τοῦ Ξέρξου. Ἡρόδ.

ἌΡΤΕΜΪΔΩΡΟΣ, ἐξ Εὐρέσου· κατὰ μὲν Σουΐδαν φιλόσοφος, ἐκ δὲ τῶν συγγραμμάτων του Ἰατρὸς, καὶ φυσιολόγος. Ἐξ τὸ 138. Σώζεται ἐν σύγγραμμά αὐτοῦ Ὀνειροκριτικὸν ἐπιγραφόμενον.

ἌΡΤΕΜΪΣΪΑ, βασίλισσα τῆς Καρίας, συνηκολούθησε καὶ αὐτὴ εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατείαν τοῦ Ξέρξου, ἠνδραγάθησε εἰς τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν κατὰ τὸ 480. Π. Χ. Ὁ Ξέρξης παρ᾽ ἑδωκεν εἰς αὐτὴν τὰ τέκνα του, διὰ νὰ τὰ ἐπιμειλήται.

ἌΡΤΕΜΪΣΪΑ, βασίλισσα τῆς Καρίας σύζυγος τοῦ Μυρσίωλου, πολλὰ φίλανδρος. Αὐτὴ ἔδιδε μεγάλα δῶρα εἰς ἐκείνους τοὺς πεπαιδευμένους, ὅσοι ἤθελον κάμει ἐγκώμιον τοῦ ἀνδρός της καλλήτερον. Ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν λύπην της ἐπάνω εἰς τὸν τάφον του, κατὰ τὸ 351. Π. Χ.

ἌΡΤΪΒΙΟΣ, περίφημος στρατηγὸς τῶν Περσῶν· ἐπώνυμάσθη Ἀχιλλεὺς τῆς Περ-

σίας.

ἌΡΤΙΜΩΝΗΣ, Ἕλληνα· ἐφεύρε πολλάς μηχανὰς τῆς πολεμικῆς, ὅταν ἠκολούθησε τὸν Περικλέα εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Σάμου.

ἌΡΤΥΨΙΟΣ, υἱὸς Ἀρταβάνου, ἡγεμὼν τῶν Σανδαρίων, εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατείαν. Ἡρόδοτος.

ἈΡΧΕΔΙΚΟΣ, Ἕλληνα, ποιητὴς κωμικὸς. Συνέγραψε δράματα, ἐπιγραφόμενα Ἀρχεδίκου κωμωδιογράφου.

ἈΡΧΕΛΑΟΣ, Ἐπίσκοπος εἰς τὴν Μεσοποταμίαν. Συνέγραψε Διάλογον εἰς Συριακὴν διάλεκτον. Ὁ ἡγεμόνιος τὸν μετέφρασε εἰς τὸ Ἑλληνικόν, κατὰ τὸ 278. Μ. Χ.

ἈΡΧΕΛΑΟΣ, βασιλεὺς τῶν Καππαδόκων· ἔλαβε τὸ βασίλειον διὰ Μάρκου Αντωνίου, τὸν ὁποῖον καὶ ἐβοήθησεν εἰς τὴν κατὰ τῆς Αἰγύπτου ναυμαχίαν· ὁ δὲ Τιβέριος ἠθέλησε νὰ τὸν ἐκδικηθῆ, καὶ τὸν ἐπροσκάλεσε εἰς τὴν Ρώμην μὲ ἀπάτην, ἔπεισε δὲ καὶ τὸν Ἀρχέλαον καὶ τὸν ἐφυλάκωσε, ὅπου καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ 16. Μ. Χ.

ἈΡΧΕΣΤΡΑΤΟΣ, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ. Θουκ. 2) Ἕλληνα ποιητὴς ἐκ Γέλας, ζήσας ἐπὶ Διονυσίου τοῦ Νεωτέρου, καὶ γράψας ἐν διδακτικὸν ποίημα. - 3) Σύγχρονος τοῦ Δημοσθένους ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐχθρὸς τοῦ Φωκίωτος. - 4) Λοκρὸς τις. Πίνδ.

ἈΡΧΪΑΣ, ἀπόγονός τις τοῦ Ἡρακλέους ἐκ Κορίνθου, ὅσις λέγεται, ὅτι ἔκτισε τὴν πόλιν, Συρακούσας. Θουκ. - 2) Σάμιός τις. Ἡρόδ. - 3) Θηβαῖος πολεμιστὴς, φίλος τῶν Λακεδαιμονίων, ὅσις παρ᾽ ἑδωκεν τὴν ἀκρόπολιν Καδμείαν εἰς τὸν στρα-

τηγόν τῶν Σπαρτιατῶν Φοιβίδα 378. Π.Χ. φονευσθεὶς τελευταῖον ὑπὸ Πελοπίδα. Ξενοφ. - 4) Τραγικός ποιητὴς ἐκ τῆς πόλεως Θουρίου Φυγαδοθύρας ἐπικαλούμενος, ὡς θηρεύων τοὺς φυγάδας Ἑλληνας, μετὰ τὴν νίκην τοῦ Ἀντιπάτρου, διὰ νὰ τοὺς παραδώσῃ εἰς αὐτόν.

ἈΡΧΪΒΙΟΣ, υἱὸς τοῦ Ἀπολλωνίου, περίφημος γραμματικός· ἔγραψε ἐξήγησιν εἰς τὰ ἐπιγράμματα τοῦ Καλλιμάχου.

ἈΡΧΪΒΙΟΣ Πτολεμαίου Λευκάδιος, ἢ Ἀλεξανδρέως, γραμματικός· ἔζη ἐπὶ Τραϊανοῦ εἰς τὴν Γώμην.

ἈΡΧΙΓΕΝΗΣ Ἰατρός, ἀπὸ τὴν Συρίαν, υἱὸς τοῦ Ἰατροῦ Φιλίππου. Ἐχημάτισεν Ἰατρός εἰς τὴν Γώμην ἐπὶ Τραϊανοῦ. Συνέγραψε περὶ Ἰατρικῆς καὶ Φυσικῆς.

ἈΡΧΪΝΟΣ, εἷς τῶν ἐπιστῆμων πολιτῶν ἐν Αἰθήναις, ὁ κυριεύσας τὸ φρούριον Φυλὴν Πλάτ.

ἈΡΧΪΔΑΜΟΣ, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, ἐπὶ τοῦ Μεγάλου Ἀγησιλάου, ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον τὸ 356. Π.Χ. Μετὰ τὸν πόλεμον τῆς Χαιρωνείας, λαβὼν γράμματα ἀπὸ τὸν Φίλιππον, γραμμένα μὲ καταφρονητικὸν ὕφος, τὸν ἀπεκρίθη, ὅτι ἐὰν μετρήσῃ τὴν σκιάν του, δὲν θέλει τὴν εὐρεῖ μεγαλητέραν, παρ' ὅ, τι ἦτον πρὸ τῆς νίκης του. Ὑπῆγεν μίαν ἡμέραν εἰς αὐτόν ἕνας γέρον, ὅστις εἶχε βαμμένης τὴς τρίχας τῆς κεφαλῆς, καὶ μόλις ὑπέφερε νὰ τὸν ἀκούσῃ, ἀποθέλει δὲ πρὸς αὐτόν καταφρονητικῶς εἶπε· πῶς δύνανται οἱ λόγοι σου νὰ ἦναι ἀληθεῖς, ἐνῶ σὺ ὄχι μόνον εἰς τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ κεφαλὴν σου φέρεις τὸ ψεῦδος; - 2) Πελοποννήσιος, ὅστις

περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, κατερήμονε τὴν Ἀττικὴν περὶ τὰ 431. Π.Χ. Θουκ.

ἈΡΧΪΛΟΓΟΣ, Πάρφος, υἱὸς τοῦ Γηλεσικλέους, ποιητὴς περίφημος, αὐτὸς πρῶτος ἔγραψεν Ἰαμβικούς στίχους, τοὺς ὁποίους μετεχειρίσθη εἰς ἕνα Σατυρικὸν ποίημα, καὶ τὸ ὁποῖον τόσον ἐκέντισε μίαν οἰκογένειαν, ὥστε ἀπέθαναν ὅλοι ἀπὸ τὴν λύπην των. Ὁ Λυκέμβης ἔχεν ὑποσχεθῆ νὰ δώσῃ τὴν θυγατέρα του διὰ γυναῖκα εἰς τὸν Ἀρχίλογον, μετέπειτα δὲν ἐφύλαξε τὸν λόγον του. Ὁ δὲ Ἀρχίλογος διὰ νὰ ἐκδικηθῆ τὴν ἀτιμίαν, ἐφέρθη οὕτως, ὥστε ὁ Λυκέμβης, ἡ νύμφη, καὶ αἱ δύο ἀδελφαίτης ἐκρεμάσθησαν. Οὗτος ἔζη κατὰ τὸ 660. Π.Χ. Τὰ ποιήματα τοῦ ἦσαν ζωηρότατα καὶ δραστήρια· σῶζονται ἀποσπάσματα ἐκδοθέντα ἐν Αιψία τὸ 1819.

ἈΡΧΪΜΗΔΗΣ, περίφημος καὶ μέγας μαθηματικός Σαρακούσιος. Ὅτε εἰσῆλθον τα στρατεύματα εἰς τὴν πόλιν τὴν πολιορκουμένην, στρατιώτης τις τὸν ἐφώνευσεν, χωρὶς νὰ τὸν γνωρίσῃ, ἐνασχολούμενον εἰς σχήματα Γεωμετρικὰ πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πόλεως· ἀκούσας τὸ τοιοῦτον ὁ πολιορκῶν Μάρκελλος, ἐλυπήθη μεγάλως καὶ ἐδάκρυσεν. Ἐπρόσασε δὲ νὰ τὸν ἐνταφιάσῃ λαμπρῶς. Ἐρονεύθη εἰς τὰ 212. Π.Χ. Πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀπείροις ἐφευρέμασιν αὐτοῦ, ἐφεῦρε καὶ τὴν ἀναλογίαν τοῦ Κυλίνδρου πρὸς τὴν σφαῖραν, καὶ τὸ περὶ ἰσορροπίας, καὶ τὴν ὑδροστατικὴν. Τέλος πάντων ἡ ζωὴ του ἐσάθη ἐπωφελής καὶ ἀναγκαῖα εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ πρέπει ἡ ὑπαρξὺς του νὰ θεωρῆται εὐεργεσία τῆς

φύσεως Οί καυστικοί καθρέπτει του, διὰ τῶν ὁποίων κατέκαυσε τὸν σὸλον τοῦ Μαρκαλλου, καὶ τὰ θαύματά του εἰς τὴν πολιρχίαν αὐτὴν, βεβαιόνουσι τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἀνδρός, καὶ τὸ ἔξοχόν του πνεῦμα.

ἈΡΧΙΜΗΔΗΣ Τραλλιανός, (Τράλλος, πόλις τῆς μικρᾶς Ἀσίας) περίφημος φιλόσοφος· ἔγραψεν ὑπομνήματα εἰς τὸν Ὀμηρον, καὶ εἰς τοὺς διαλόγους τοῦ Πλάτωνος.

ἈΡΧΙΠΠΟΣ, Ἕλλην Ἀθηναῖος, περίφημος ποιητής, κωμικός ἀρχαιότατος.

ἈΡΧΙΤΕΚΗΣ, υἱὸς τοῦ Ἀχαιοῦ καὶ ἐνὴρ τῆς Ἀυτομάτης Παισ. - 2) Πατὴρ τοῦ Εὐνόμου. Ἀπολλοδ.

ἈΡΧΪΤΑΣ, Ταραντῖνος, υἱὸς τοῦ Μνησιγόρου, μέγας μαθηματικός· ἐφεῦρε πολλὰ εἰς τὴν Γεωμετρίαν καὶ Μηχανικὴν· κατεσκεύασε καὶ μίαν ξυλίνην περιφερᾶν, ἣτις μόνη ἐπέτα εἰς τὸν ἀέρα. Εἶη κατὰ τὸ 398. Π.Χ.

ἈΣΑΝΔΡΟΣ, ἡγεμὼν τοῦ Βοσπόρου, ὅστις διεχώρισε τὴν Θρακικὴν Χερσονήσον μὲ τεῖχος, ἀπὸ τὴν λοιπὴν ξηρᾶν. Ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 83. χρόνων. Λουκ. 2) Σατραπῆς τῆς Λυδίας. Ἀρρίαν.

ἈΣΕΛΛΙΣ Γάσπαρις, Ἰταλὸς περίφημος ἀνατόμος· Οὗτος ἐξεσκεπάσε τὰ γαλατοαγγεῖα εἰς τὸ μεσεντέριον. Ἀπέθανε κατὰ τὸ 1626. Μ.Χ.

ἈΣΚΑΛΟΣ, υἱὸς τοῦ Τριμεναίου, καὶ στρατηγὸς τοῦ βασιλέως τῆς Λυδίας, ὅστις κυριεύσας τὴν Συρίαν, ἔκτισε τὴν πόλιν Ἀσκάλωνα. Στέφ. Β ζ.

ἈΣΚΑΝΙΟΣ, εἰς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως Πριάμου. Ἀπολλοδ. - 2) Σύμμαχος τῶν Τρώων ἐκ τῆς ἐν Φρυγίᾳ Ἀσκανίας χώρας. Ομ. Ἰλ. Β' - 3.) Υἱὸς

τοῦ Αἰνείου καὶ τῆς Κρεούσης, ὅστις μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του, ἐκυρίευσεν τὸ μικρὸν Λαβίνιον, βασιλείον ἐν Ἰταλίᾳ. Διον. Κατ' ἄλλους δὲ λέγεται, ὅτι ἦλθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του, φέρων μίαν ἀποικίαν Τρώων.

ἈΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ, ἀπὸ τὴν Β.θουρίαν. Ἠλθεν εἰς τὴν Ρώμην κατὰ τὸ 62. Μ.Χ. ἐδίδαξε τὴν ῥητορικὴν, ἔπειτα παραίτησε τὴν διδασκαλίαν καὶ ἐδόθη εἰς τὴν Ἰατρικὴν· ἐπρόσθεσεν εἰς αὐτὴν διαφόρους νεωτερισμούς, καὶ παραδόξους θεωρίας, ἐναντίας τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἰπποκράτους, τοῦ ὁποίου τὴν μέθοδον ἐκατηγόρει, ὀνομάζων αὐτὴν μελέτην θανάτου. Αὐτὸς πρῶτος μετεχειρίσθη εἰς τὴν Ρώμην τὴν γυμνασικὴν Ἰατρικὴν, καὶ ἐξαιρέτως τὰ λουτρά. ὁ Πλίνιος τὸν ὀνομάζει ἐνδοξὸν ἀπατεῶνα· οἱ σύγχρονοί του τὸν ἐθεώρουν ὡς δοξομανῆ, ὑπερήφανον, ἰσχυρογνώμονα, καὶ ζηλότυπον πρὸς τοὺς ὁμοτέχνους του, τοὺς ὁποίους ἀπέρριπτε μὲ μεγάλην ὑπεροψίαν.

ἈΣΚΛΗΠΙΟΔΩΡΟΣ, περίφημός τις ἀρχαῖος ἀγαλματοποιὸς καὶ ζωγράφος, τοῦ ὁποίου τὰ ἔργα ἐθαύμασε καὶ αὐτὸς ὁ Ἀπελλῆς. Σουῖδ. - 2) Φυσικός τις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Σουῖ. - 3) Μακεδὼν, στρατηγὸς Ἀλεξ. τοῦ μεγάλου. Ἀρρίαν.

ἈΣΚΛΗΠΙΟΣ ἔκγονος τοῦ Ἀσκληπιού, ἡ Αἰσκολαπίου, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἰατρικῆς τέχνης.

ἈΣΚΛΗΠΙΟΣ, ἐγεννήθη εἰς τὴν Τριήνην πόλιν τῆς Θεσσαλίας, καὶ ἀνετράφη εἰς τὴν Επίδαυρον, πόλιν τῆς Πελοποννήσου· ἐδιδάχθη ἀπὸ τὸν Χείρωνά τὴν

πατρικὴν τέχνην, καὶ εὐδοκίμησε μεγά-
λως· ἐγνώρισε τὰς ποιότητας καὶ δυ-
νάμεις πολλῶν φυτῶν· ἐπενόησε τὴν
κατασκευὴν πολλῶν φαρμάκων, καὶ με-
τεχειρείζετο πολλάκις εἰς τὴν θεραπείαν
τῶν νοσοῦντων, τὴν μουσικὴν, τὰ ἄσμα-
τα, τὰ γυμνάσματα, καὶ λοιπά. Ἐνὶ
λόγῳ ἐστάθη ὁ πλέον εἰδήμων, εὐσπλαγ-
χνος καὶ εὐεργετικὸς πρὸς τοὺς πάσχον-
τας. Ἐζη κατὰ τὸ 50. πρὸ τοῦ Τρωϊ-
κοῦ πολέμου. Οἱ Ἕλληνες ἐθεοποίησαν
τὸν Ἀσκληπιόν, ὡς δοτῆρα τῆς ὑγείας,
καὶ εὐεργέτην τοῦ ἀνθρωπίνου γένους,
καὶ τὸν ἀνήγειραν θυσιαστήρια, καὶ θω-
μούς, καὶ ναοὺς εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἑλ-
λάδος. Οἱ πλέον περιβλεπτοὶ ἦσαν τῆς
Ἐπιδάουρου, τῆς Τριήνης, τῆς Περγά-
μου, Κνίδου, καὶ Κέω.

ἌΣΟΥΡΔΑΝ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων
τὸ 668. Π.Χ. Ἐξέτεινε τὴν βασιλείαν του
ἀπὸ τὴν Μηδείαν, ἕως τὴν Ἀφρικανὴν
Αἰθιοπίαν, μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ
ἀπεσάτησαν αἱ περισσότεραι δυτικαὶ ἐ-
παρχεῖαι τοῦ βασιλείου του.

ἌΣΠΑΣΙΑ, ἀπὸ τὴν Μίλητον· περι-
βόητος εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ τὸ πνευ-
μάτης, καὶ ὠραιότητά της, εἶχεν τόσην
φυσικὴν ἔξιν εἰς τὴν εὐγλωττίαν, καὶ
πολιτικὴν, ὥστε ὁ ἴδιος Σωκράτης πα-
ρεδίδοτο ἀπὸ αὐτὴν· ἐστάθη διδάσκαλος,
ἔπειτα καὶ γυνὴ τοῦ Περικλέους. Ἐζη
τὸ 428. Π.Χ.

ἌΣΠΑΣΙΟΣ Βύβλιος, σοφιστὴς, σύγ-
χρονος Ἀδριανοῦ. Οὗτος ἔγραψε περὶ τοῦ
φυτοῦ Βύβλου, περὶ γάσεων ἐγκώμια εἰς
Ἀδριανὸν τὸν βασιλέα, καὶ ἕτερα.

ἌΣΠΑΣΙΟΣ Τύριος, σοφιστὴς Ἰσορι-
κός· ἔγραψε περὶ τῆς Ἡπείρου, καὶ τῶν

ἐν αὐτῇ Ἰσοριῶν, εἰς βιβλία 20. Ἐτε
περὶ τέχνης ῥητορικῆς, καὶ ἄλλα.

ἌΣΠΑΣΙΟΣ Δημητριοῦ (Μαθημα-
τικὸς ἀπὸ Γαβένην πόλιν τῆς Ἰταλίας),
σοφιστὴς, εἰς καιρὸν τοῦ βασιλέως τῆς
Ῥώμης Ἀλεξάνδρου τοῦ Λαμσα. Ἐγράψε
λόγους διαφόρους, πρὸς Ἀρίσωνα· ἤκου-
σε δὲ καὶ τὸν Πausανίαν.

ἌΣΠΑΡ, πατὴρ τοῦ Ἀρταβουρίου·
στρατηγὸς τοῦ βασιλέως Κωνσταντινου-
πόλεως Μαρκιανοῦ. Ἐξεστράτευσε εἰς
τὴν Ἀφρικὴν κατὰ τοῦ Γίζεριχιού.

ἌΣΣΑΪΑΚΟΣ, υἱὸς τοῦ Τρωῶς καὶ
τῆς Καλλιρρόης· ἔκγονος τοῦ Εριχθονίου,
πατὴρ τοῦ Κάπυος. καὶ πάππος τοῦ
Ἀγχίσου. Ομ. Ἰλ. Γ.

ἌΣΟΥΡ· οὗτος πρῶτος κατὰ τὸ 2210.
Π.Χ. ἐθεμελίωσε τὴν βασιλείαν τῶν
Ἀσσυρίων.

ἌΣΤΕΡΙΟΣ ἐπίσκοπος Ἀμμοσείας· ἔζη
εἰς τοὺς χρόνους Ρουφίου τοῦ Εὐτροπί-
ου τὸ 400. Μ.Χ. σώζονται αὐτοῦ 22.
ὀμιλῖαι εἰς τὰς βιβλιοθήκας τῶν πατέ-
ρων.

ἌΣΤΡΑΜΨΥΧΟΣ. Συνέγραψε ὄνειρο-
κριτικὰ συγγράμματα, ἐξ ὧν τὸ ἐν ἐ-
πιφέρει τὸ ὄνομά του, καὶ περιέχει 101.
τίχους.

ἌΣΤΡΟΥΒΑΛΙΟΣ, υἱὸς τοῦ Ἀμιλκά-
ρου, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἀννίβου, στρα-
τηγὸς τῶν Καρχηδονίων εἰς τὴν Ἰσπα-
νίαν. Οὗτος λαβὼν προσαγὴν νὰ ἔλθῃ εἰς
τὴν Ἰταλίαν νὰ ἐνωθῇ μετὰ τὸν ἀδελφόν
του, ἦλθε πρῶτον εἰς τὴν Σαρδῶν, καὶ
εὐθὺς ἔστειλε γράτευμα εἰς τὴν Ἀφρικὴν,
διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς Σαρδῶνας, ὅτι
βέλει ἢ νὰ νικήσῃ, ἢ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ
ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Ῥωμαίων, ἢ νὰ ἀπο-

Μίνη, ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων Μαύ-
λιος, συνάξας τὰς δυνάμεις του πανταχό-
θεν, ἦλθεν εἰς μάχην· οἱ δὲ Σαρδαῖοι πα-
ραίτησαν τὸν Ασρουβάλιον, καὶ μόλις
ἐν τῷ τρόπῳ καὶ ἀπέρασαν εἰς τὴν Ι-
σπανίαν. Τότε δὲ ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι ἐ-
δέχθησαν τῶν Ῥωμαίων τοὺς νόμους· ὁ
δὲ Ασρουβάλιος ἀπέρασεν εἰς τὴν Ιτα-
λίαν εἰς τὰ σενά τῶν Ἀλπεων, ὅπου ἦτον
καὶ ὁ ἀδελφὸς του Αννίβας, καὶ εἰς αὐτὴν
τὴν αἵματηρὰν μάχην, ἐφονεύθη μὲ θαυ-
μασίαν ἀνδρείαν.

ἈΣΤΡΟΥΒΑΛΙΟΣ, ἀρχηστράτηγος τῶν
Καρχηδονίων εἰς τὴν Βαρβάρειαν, κατὰ
τὸ 146. Π.Χ. Οἱ Καρχηδόνιοι εἶχον πό-
λεμον μὲ τοὺς Ῥωμαίους ἔχοντας ἀρχη-
στράτηγον τὸν Σκιπίωνα· οὗτος στυγερῶς
ἐβίασε τὸν Ασρουβάλιον τὸν κατεδίωκεν,
ἕως οὗ ἐκλείσθη, εἰς ἓνα ναὸν τοῦ Αἰ-
σκουλαπίου· ὅπου διασμένος ἀπὸ πείναν
παρεδόθη εἰς τὸν Σκιπίωνα· ἡ σύζυγός
του ἐπροτίμα κάλλιον νὰ φονεύσῃ τὰ
τέκνα της, καὶ νὰ κατῆ καὶ αὐτὴ μέσα
εἰς τὸν ναὸν, παρά νὰ παραδοθῆ εἰς τὰς
χεῖρας τῶν ἐχθρῶν. Εἶναι καὶ ἄλλοι ἀρ-
χηστράτηγοι ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο.

ἈΣΤΥΓΓΗΣ, Ἕλληνας γραμματικὸς·
συνέγραψε περὶ διαλέκτων, περὶ μέτρων,
κενόνας ὀνομαστικῶν, καὶ ὑπόμνημα
εἰς τὸν Καλλιμάχον.

ἈΣΤΥΓΓΑΝΑΣ, υἱὸς τοῦ Ἐκτορος καὶ
τῆς Ανδρομάχης· ἐπειδὴ ὁ χρησμὸς, ἔ-
λεγεν, ὅτι αὐτὸ τὸ ἔρφεος θέλει ἐκδι-
κηθῆ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του, οἱ
Ἕλληνες τὸ ἐζήτησαν· ὁ δὲ Οδυσσεὺς εὐρών
τοῦτο τὸ ἐκρήμνισε ἀπὸ ἓνα ὑψηλὸν
πύργον, καὶ τὸ ἐφόνευσε. κατ' ἄλλους ἡ
Ἀνδρομάχη ῥέδωνεν εἰς τὸν Οδυσσεῖα ἄλλο

ἔρφεος, καὶ ἐφύλαξε τὸ παιδίον της, τὸ
ὁποῖον ἐπῆρε ἔπειτα μαζὴ της εἰς τὴν
Ἠπειρον.

ἈΣΤΥΔΑΜΑΣ, υἱὸς τοῦ Ασυδάμαν-
τος, ἦτον καὶ αὐτὸς, καθὼς καὶ ὁ πατήρ
του, Τραγωδοποιός. Ἐζη τὸ 400. Π.Χ.

ἈΣΤΥΔΑΜΕΙΑ, γυνὴ τοῦ Ἀκάσου.

ἈΣΤΥΛΟΣ, ἀθλητὴς Κροτωνιάτης, νι-
κήσας τρεῖς εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶ-
νας, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποῖου ἀνήγειρον οἱ
Κροτωνιάται· ἓνα ἀνδριάντα. Πλάτ.

ἈΣΤΥΟΧΗ, θυγάτηρ τοῦ Φύλαντος·
ὁ Ἡρακλῆς ἐφόνευσε τὸν Φύλαντα, καὶ
τὴν ἔλαβεν εἰς γυναῖκα, καθ' ὃν καιρὸν
ἐπολέμει ἐναντίον τῆς Εφύρης πόλεως,
ὁμοῦ μὲ τοὺς Αἰτωλοὺς, καὶ μὲ αὐτὴν
ἐγέννησε τὸν Τληπόλεμον· ὅστις ἀφοῦ
ἐμεγάλωσε, περιέπεσεν εἰς δυστυχίαν ἀ-
κούσιον, διότι βλέπων, ὅτι ὁ Λυκίμιος,
θεῖος, ὡς λέγουσι, τοῦ Ἡρακλείου, δὲν ἐ-
περιποιεῖτο ἐπιμελῶς ἀπὸ τὸν δούλον
του, ἐρρίψε κατ' αὐτοῦ τὴν βακτηρίαν
του, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ ἐπέτυχεν τὸν γέ-
ροντα, καὶ τὸν ἐφόνευσε· διὸ ἔφυγεν εἰς
τὴν Ρόδον· εὐρών δὲ τοὺς Ροδίους εἰς
ἀποσασίαν, προχωρῶν, ἐκράτησεν ἓνα
μέρος, καὶ δυνατὸς γενόμενος ἐξεστράτευσε
καὶ αὐτὸς κατὰ τῆς Τρωάδος.

ἈΣΤΥΧΙΣ, ἀρχαῖος τις βασιλεὺς τῆς
Αἰγύπτου, βασιλεύσας Π.Χ. 1052 Ἡρόδοτ.

ἈΣΦΑΛΙΩΝ, ὑπηρέτης τις τοῦ Με-
νελάου, ψεύστης, καθὼς καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ
Ἐτεονεύς, ὅστις ἦτον ἀληθής.

ἈΣΧΑΡΙΟΣ, Ἀμπου-Ἀσάν-ἄλι, εἰς τῶν
ἐνδοξοτέρων διδασκάλων τῶν Ὀθωμανῶν.
Αὐτὸς ἔλεγεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐνεργεῖ πάν-
τοτε κατὰ τοὺς γενικοὺς νόμους, καὶ
ὄχι κατὰ τὴν θέλησιν ἐκάστου. Ἀπέθ.

τὸ 941. Μ.Χ.

ΑΣΩΝΙΔΗΣ, ναύαρχός τις Αιγινήτης. Ηρόδοτ.

ΑΣΩΠΙΟΔΩΡΟΣ, υἱὸς τοῦ Τιμάνδρου, στρατηγὸς τῶν Θηβαίων. Ηρόδοτ. -2) Υἱὸς τοῦ Ηροδότου Θηβαῖος, νικητὴς εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν Ισθμίων. Πίνδ.

ΑΤΖΑΓΙΟΛΗΣ, Ἰταλὸς ἀπὸ Φλωρεντίας τὸ 14. ἐκυρίευσεν τὰς Ἀθήνας, τὴν Κόρινθον, καὶ ἓνα μέρος τῆν Βοιωτίας.

ΑΤΖΑΡΙΟΛΗΣ, καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῆν Φλωρεντίας, φιλόσοφος· μετέφρασε τὸν Πλούταρχον, καὶ τὰς πολιτικὰς ἠθικὰς σημειώσεις τοῦ Ἀριστοτέλους. Ἐζη κατὰ τὸ 1450. Ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 50. χρόνων.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ, θυγάτηρ τοῦ Ιασοῦ, βασιλέως τῆς Ἀρκαδίας, κόρη ὠραιότητη, ἀνδρεία, ταχύπους, καὶ φιλοκυντηγός. Αὕτη ἐνίκησε τὸν Πηλέα, εἰς τὸν ἐπιτάφιον ἀγῶνα τοῦ Ἡελίου.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ, θυγάτηρ τοῦ Σχοινέως, υἱοῦ τοῦ Ἀθάμαντος· καὶ αὕτη ὠραιότητη, καὶ πολλὰ ταχύπους· καυχώμενος ὁ πατήρ της εἰς τὴν ταχύτητά της, ἐκήρυξε διὰ νυμφίον της ἐκεῖνον, ὅστις ἤθελε τὴν νικήσει εἰς τὸ τρέξιμον· ὑπήγαγον λοιπὸν οἱ εὐγενέστεροι νέοι τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ λάβωσι ἓνα τοιοῦτον ἑραβεῖον, ἀλλ' ἐνικῶντο ὅλοι, καὶ μόνος ὁ Ἴππομένης ὁ υἱὸς τοῦ Ἀρεως ἠδυνήθη νὰ τὴν ἐξαπεράσῃ, ρίπτων εἰς τὸν ὄρομον χρυσᾶ μῆλα, τὰ ὅποια συνάζουσα ἡ Ἀταλάντη, ἔμεινεν ὑπίσω, καὶ ἐνίκηθη.

ΑΤΑΛΙΤΗΣ, εἰς τῶν 50. παίδων τοῦ Αἰγύπτου, φονευθεὶς ὑπὸ τῆς Δαναΐδος Ἐλευπόμης. Υἱὸν.

ΑΤΡΕΪΣ, υἱὸς τοῦ Πέλοπος καὶ τῆς Ἴπποδαμείας, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Θυέσου. Ὁ Πέλωψ εἶχεν ἓνα ἄλλον υἱὸν με ἄλλῃ γυναῖκα, τὸν ὁποῖον ὠνόμαζε Χρυσίππον, καὶ τὸν ἠγάπα περισσότερον τῶν ἄλλων υἱῶν του· αὐτὸς δὲ ἀπὸ τὸν φόβον του τὸν ἐφόνευσε· ὁ θάνατος τοῦ Χρυσίππου ἐπροξένησε καὶ τὸν θάνατον τῆς μητρὸς των. ὁ Θυέσης ὅμως ἐπεβουλεύθη τὸν ἀδελφόν του, καὶ ἠτίμασε τὴν γυναῖκα του, καὶ ἔκαμε μὲ αὐτὴν δύο υἱοὺς· τοῦτο μαθὼν ὁ Ἀτρέως ἐξώρισε αὐτὸν καὶ τὰ δύο του παιδιά. ὁ δὲ Θυέσης ἔκλειψεν ἓνα υἱὸν τοῦ Ἀτρέως καὶ τὸν ἐδίδασκε νὰ ἔχη μῖσος κατὰ τοῦ πατρὸς του· ἔπειτα τὸν ἔσειλε κρυφίως νὰ φονεύσῃ τὸν πατέρα του· ὁ δὲ πατήρ του μαθὼν τοῦτο ἐφόνευσε τὸ παιδίον· ἔπειτα ἐπροσποιήθη, ὅτι δὲν ἔχει πάθος ἐναντίον του, καὶ ἐπροσκάλεσε τὸν Θυέσην μὲ τὰ δύο του τέκνα καὶ κρυφίως φονεύσας τοὺς παῖδας, τοὺς εὐγαλε βρασημένους εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ἔπειτα ἔρριψεν ἔμπροσθέν του, τὰς χεῖρας καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν τέκνων του.

ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ, πατήρ τοῦ περιφήμου ῥήτορος Αἰσχίνου, ἐκ Κωθοκιδῶν, δήμου τῆς Ἀττικῆς, πρότερον Τρόμης καλούμενος, δοῦλος γραμματέως τινὸς Ἑλεπίου, Δημ. Στεφ.

ΑΤΡΟΠΑΤΗΣ. Σατράπης τῆς Μηδίας, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου, ὁ συστήσας τὸ βασίλειον τῆς Ἀτροπατηνῆς χώρας. Ἀρβίαν.

ΑΤΑΛΟΣ. Πρῶτος βασιλεὺς τῆς Βιθυνίας· Οὗτος ἐνίκησε τοὺς Γαλάτας, καὶ ἐπροχώρησε μέχρι τοῦ Ταύρου Ὀρους· ἐδοθήθη δὲ καὶ τῶν Κωμῶν

κατὰ τοῦ Φιλίππου, καὶ ἀπέθ. 198. Π.Χ. βασιλεύσας 44. χρόνους. ἦτον πολλὰ ἀνδρεῖος καὶ γενναίας ψυχῆς, δίκαιος εἰς τὸ ἄκρον, καὶ πατὴρ τῶν ὑπηκόων του. **Αἴτταος Β΄**, ὁ Φιλιάδελφος, βασιλεὺς τῆς Περγᾶμου, εἰς τὴν ὁποίαν κατέστησε μίαν βιβλιοθήκην μετὰ διακοσίας χελιάδας βιβλία, τοῦ μαρτυρεῖ καὶ ὁ ἴδιος Γαληνός. Οὗτος ἠγάπησεν πολλὰ τοὺς σοφοὺς, καὶ εἶχε συχνὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ τὸν φιλόσοφον Πολέμωνα. Ἐκτίσεν τὴν Αἰτταλίαν, τὴν Φιλαδέλφειαν, καὶ ἄλλας πόλεις, καὶ τέλος ἀπέθανε μετὰ φαρμάκιον κατὰ τὸ 139. Π.Χ. εἰς ἡλικίαν 82. χρόνων.

Αἴτικός, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.

Αἴτικός, υἱὸς τοῦ Προξένου Εὐρίδου. ἦτον τόσο ἀνεπιτήδειος, ὥστε δὲν ἤμπορεσε νὰ μάθῃ τὰ 24. γράμματα τοῦ Ἀλφαβήτου. ὁ πατὴρ του λοιπὸν ὑπεχρεώθη νὰ τὸν δώσῃ 24. δούλους, καὶ καθείς ἀπ' αὐτοὺς εἶχεν ἓνα ὄνομα αὐτῶν τῶν γραμμάτων, ἔχων ἀκόμη γεγραμμένον αὐτὸ καὶ εἰς τὸ στήθος του, καὶ οὕτω βλέπων αὐτοὺς καθημερινῶς ἔμαθε νὰ διαβάσῃ. Ἐζη κατὰ τὸ 79. Π.Χ.

Αἴτίλας, μέγας ἀστρονόμος, καὶ ἐφευρετὴς τῆς Οὐρανίου Σφίρας.

Αἴτίλας, Βασιλεὺς τῶν Οὐνῶν, καὶ νεώτερον Οὐγγρῶν· ἐπωνομάσθη ἡ μάστιξ τοῦ Θεοῦ, ἠρξάνισεν τὴν Ανατολήν, τὸ 450 ἐβδόμηκεν εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἔδωκε φόβον καὶ λύπην εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας της, ἐλεηλάτησε τὰς πλουσιωτέρας πόλεις, καὶ τὰς ἀφῆκεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν στρατιωτῶν κατὰ τὸ 454. Μ.Χ. Ἐπῆνος διὰ σύζυγόν του τὴν Πριγγιπέσαν Ἰλδικόν,

καὶ τὴν πρώτην νύκτα τοῦ γάμου του, ἀπέθανεν εἰς τὸ σπῶμα, ἀπὸ μίαν αἰμορροΐαν, ἣτις τοῦ προῆλθεν ἀπὸ τὴν πολλὴν μέθην. τούτου τοῦ Πριγγιπέτος τὸ παλάτιον ἦτο ξύλινον, καὶ εἶχε εἰς τὴν ἐξουσίαν του ὅλα τὰ δάρβαρα Ἑβραίων, καὶ σχεδὸν ὅλα τὰ ἐξευγενισμένα· ἡ ἱστορία περιγράφει, ὅτι ἐσάθη ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους μονάρχους. Ἐφαίνοντο εἰς τὴν αὐλήν του οἱ πρέσβεις τῶν βασιλέων τῆς Ανατολῆς καὶ τῆς Δύσεως, οἵτινες ἐπήγγιζαν νὰ πάρουν νόμους ἀπ' αὐτόν· οἱ ὑπηκοοὶ του τὸν ἐφοβοῦντο, πλὴν δὲν τὸν ἐμίσησαν· ἦτον θηριώδης, ἤξευρεν ὁμῶς τὸν καιρὸν νὰ παιδεύῃ καὶ νὰ συχωρῇ.

Αἴτιος, ἡ Λακκίος, Ῥωμαῖος ποιητὴς, τραγικὸς ἀρχαιότατος. ἐκ τῶν συγγραμμάτων του ἐσώθησαν εἰς ἡμᾶς μερικὰ λείψανα, τὰ ὁποῖα ἐξεδόθησαν εἰς τὸ Παρίσιον τὸ 1564. ὑπὸ Ροβέρτου καὶ Εὐφρέικου, εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν παλαιῶν Λακτίνων ποιητῶν. Ἐζη κατὰ τὸ 200 Π.Χ.

Αἴγέας, Ἕλληνα Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας. Συνέγραψε δράματα.

Αἴγουστίνος, Ἱερεὺς ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν, χριστιανός. Οὗτος παρέδιδε τὴν Ῥητορικὴν εἰς τὴν Καρχηδόνα, ὅπου καὶ ἠπατήθη ὑπὸ τῶν Μανιχαίων, καὶ ἠκολούθει τὴν αἵρεσίν των· ἔπειτα ἔγινεν ἐχθρὸς της θανάσιμος, καὶ ὄλων τῶν αἰρετικῶν, καὶ ἐπιστρέψας εἰς τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, ἔγινεν ἐπίσκοπος. Συνέγραψε διάφορα ἐκκλησιαστικά βιβλία, τὰ ὁποῖα ἐξεδόθησαν εἰς τὸ Παρίσιον κατὰ τὸ 1619. Ἐτη 380. Μ.Χ.

ΑΪΔΩΔ ἀλλόφυλος, κριτής τοῦ ἔθνους τῶν Ἰσραήλιτῶν, εἰς μίαν ἡμέραν ἐφόνευσεν 600. ἄνδρας, μετὰ τὸ ὄπισθεν τοῦ ἀρότρου τῶν βοῶν.

ΑΪΓΗΛΙΟΣ Αντώνιος, αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης, εἶχε τόσην φήμην διὰ τὴν μάθησιν καὶ σοφίαν του, ὥστε ὠνομάζετο χρυσοῦς αἰὼν. ἐγεννήθη εἰς τὴν Ρώμην περὶ τὰ 121, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὰ 180, παιδιόθεν ἦτον φιλομαθής, καὶ ἐδιδάχθη τὴν ρητορικὴν ἀπὸ τὸν Κορνήλιον, καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἀπὸ τὸν Βέησον Κλαύδιον Μάξιμον. Αφοῦ ἀνέβη εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον τῆς Ρώμης, ἔκαμε σχολεῖα, ἔφερε τεχνήτας, καὶ διδασκάλους ἀπὸ διάφορα μέρη, τοὺς ὁποίους ἐτίμα μετὰ μεγάλας πληρωμὰς καὶ χαρίσματα. Αὐτὸς ἔπρεπε νὰ ὠνομάζηται μακάριος αὐτοκράτωρ, εἰάν οὐκ ἦτον ἐχθρὸς τῶν Χριστιανῶν.

ΑΪΓΗΛΙΟΣ Κλαύδιος Ζ. Κλαύδιος, Αὐρήλιος.

ΑΪΣΟΝΙΟΣ, Μάγνος ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ῥήτωρ, καὶ ποιητῆς περίφημος. ἐχρημάτισε διδάσκαλος τοῦ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἔγραψε καὶ λόγον πανηγυρικόν, καὶ ἄλλα ποιήματα. Ἔζη τὸ 380. Μ. Χ.

ΑΪΣΩΝ, υἱὸς τοῦ Οδυσσεύος καὶ τῆς Κίρκης. τζετζ, ἤκατ' ἄλλους τῆς Καλυψοῦς, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου λέγεται, ὅτι ἐκλήθησαν οἱ ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἰταλίᾳ Αἰσωνες, σχολ. Ἀπολ.

ΑΪΤΕΣΙΩΝ, υἱὸς τοῦ Τισαμενοῦ, καὶ ἔκγονος τοῦ Θερσαύδρου, ἀπόγονος δὲ τοῦ Πολυνείκου, Θηβαῖος, ὃς τις φυγὼν ἐκ τῆς πατρίδος του, ἦλθεν εἰς Πελοπόννησον πρὸς τοὺς Ηρακλείδας.

Παυσ. Οὗτος ἐγέννησε τὴν Θήραν, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ὠνομάσθη ἡ νῆσος Θήρα (Σαντορίνη). Πρόδοτ.

ΑΪΤΟΚΑΪΣ, υἱὸς τοῦ Τολμαίου, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, Θουκ. -2) Υἱὸς τοῦ Στρομβιχίδου, Ἀθηναῖος. Ξενοφ.

ΑΪΤΟΚΡΑΤΗΣ Ἕλληνας, Ἀθηναῖος, ποιητῆς κωμικὸς ἀρχαῖος· ἔγραψε δράματα καὶ πολλὰς τραγωδίας.

ΑΪΤΟΛΕΩΝ, στρατηγὸς τῶν Κροτωνιατῶν, πληρωθεὶς εἰς τὴν κατὰ τῶν Λοκρῶν μάχην, ὡς λέγεται, ὑπότινος φάσματος. Κον. Βιγ.

ΑΪΤΟΛΥΚΟΣ, πατὴρ τοῦ Α'σίμου, καὶ Αντικλείας τῆς μητρὸς τοῦ Οδυσσεύος. Οὗτος ὑπερέβη ὄλους τοὺς κλέπτας· διότι ἐκλεπτε ἄλογα, πρόβατα, καὶ ἄλλα, καὶ ἐχάλα τὰς σφραγίδας των, ἐάζων σημεῖα ἰδικά του, καὶ ἀπατῶν τοὺς ἔχοντας αὐτά. -2.) Ἀπὸ τὴν Πιτάνην τῆς Αἰολίδος, φιλόσοφος καὶ μαθηματικὸς κάλλιπος. Συνέγραψε περὶ μαθηματικῆς βιβλία 2. περὶ κινουμένης Σφαίρας, καὶ πλανητῶν τὸ 1587. ἐξεδόθησαν εἰς τὴν Ρώμην εἰς τόμους 2. μετὰ σχημάτων καὶ σχολείων. Ἔζη 230. Π. Χ.

ΑΪΤΟΜΑΪΗ μία τῶν πεντήκοντα θυγατέρων τοῦ Δαναοῦ, φονεύσασα τὸν μνηστῆρά της Βούσυριν. Ἀπολδρ.

ΑΪΤΟΜΕΔΟΥΣΑ, θυγάτηρ τοῦ Ἀλκαθίου, καὶ γυνὴ τοῦ Ἰφίταλου, ἐκ τοῦ ὁποῖου ἐγέννησε τὸν περίφημον Ἰολκὸν σύντροφον τοῦ Ηρακλέους. Ἀπολλοδ.

ΑΪΤΟΜΪΔΩΝ, υἱὸς τοῦ Διῶρου ἐκ Σκύρου, ἵπποκόμος τοῦ Ἀχιλλεύου εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος, φονεύσας τὸν Ἀρστον ἐν μιᾷ μάχῃ Ομ. Ἰλ. Γ. -2)

ΑΦΡΑΔΑΤΗΣ, Πέρσης, Σατράπης τῆς Περσίας. Ἀρρύαν.

ΑΦΑΙΕΪΣ, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, υἱὸς τοῦ σοφιστοῦ Ἰππίου, καὶ Παθάνης, πρόγονος δὲ Ἰσοκράτους τ.ῷ ῥήτορος. Σύγχρονος τοῦ Πλάτωνος.

ΑΦΘΟΝΙΟΣ, ὁ Ἀντιοχεύς, συνέγραψε προγυμνάσματα ῥητορικά. Εἴη τὸ 32. Π. I.

ΑΦΓΑΝΙΟΣ Λούκιος, Γωμαῖος, περὶφημος ποιητὴς κωμικός. ἐπαινεῖται ἀπὸ τοῦ Κικέρωνος, Ορατίου, καὶ ἄλλων. Συνέγραψεν ἀξείως πολλάς κωμωδίας. ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται τινὲς εἰς τὴν συλλογὴν τῶν Λατίνων ποιητῶν. Εἴη τὸ 100. Π. Γ.

ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ ὁ Σέκτωρ, φιλόσοφος, ἐρεῦρε τὰ κεντήματα τῆς Βελώνης, καὶ ἔγραψεν εἰς 24. βιβλία ἔχοντα ἐκλεκτὰς ζωγραφίας, ὡς τὰς φυσικὰς. Ἐγραψε ὕμνους μαγικούς, καὶ γραπτὸς τύπους τινὰς καὶ χαρακτῆρας, καὶ ἰάσεις διαφόρων ἐνεργειῶν, κατὰ τοῦτου ἔγραψεν ὁ Ωριγένης, ἀποστασίαν ποιησάμενος, περὶ τοῦ βιβλίου τῆς Σωσάνης τοῦ εἰς τὸν Δαμιῆλ τὸν προφήτην.

ΑΧΑΙΜΕΝΗΣ, ἀρχαῖος βασιλεὺς τῆς Περσίας, καταγόμενος ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Περσέως, καὶ πάππος τοῦ Καμβύσου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐκλήθη ἡ Περσία, καὶ Ἀχαιμενία. - Ἡρόδοτ. - 2) Υἱὸς Δαρμίου τοῦ Υψάσπου, Σατράπης τῆς Αἰγύπτου. Ἡρόδοτ.

ΑΧΑΪΟΣ, ποιητὴς, τραγικός, υἱὸς τοῦ Πυθοδώρου, ἀπὸ τὴν Ερέτριαν, παλαιότερος τοῦ Εὐριπίδου. Συνέγραψε περὶ τὰς 30. τραγωδίας. Εἴη 490. Π. X.

ΑΧΑΪΟΣ Συρακούσιος, νεώτερος τοῦ

Ἀχαιοῦ Πυθοδώρου· ἔγραψε τραγωδίας 12.

ΑΧΑΡΝΕΪΣ, περίφημός τις ἀρχαῖος ἀθλητὴς, ἀγωνισθεὶς καὶ μετ' αὐτοῦ τοῦ Ἡρακλέους, εἰς τοὺς ἐπιταφίους ἀγῶνας τοῦ Πέλοπος. Υἱὸν.

ΑΧΑΪΪΗ Ἰωάννα, λαμπρὰ γυνὴ, ἀπὸ Κορδίας τῆς Γαλλίας, ἐσάθη ἀρχηγὸς ἄλλων γυναικῶν, καὶ ἐπολέμησεν ἀνδρείως περὶ τὰ 1472. τοὺς Βοργονέτους εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ τοὺς ἐνίκησεν.

ΑΧΙΛΛᾶΣ, Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἡρόδου.

ΑΧΙΛΛᾶΣ, τολμηρότατος ἀνὴρ, ἐσάλη μὲ τὸν Σατίμιον νὰ φονεύσῃ τὸν Πομπήιον· οὗτοι ἀφοῦ τὸν ἐμάσαν, μὲ δολιότητα, καὶ μὲ πρόσχημα φιλίας εἰς μικρὸν πλοῖον, μὲ ὀλίγους πολεμιστὰς βαρβαρικῶς τὸν ἐφόνευσαν.

ΑΧΙΛΛΕΪΣ, μέγας πολεμιστὴς τῆς Ἑλλάδος· περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ ὁποίου ἐμυθολόγησαν πολλὰ οἱ ποιηταί· αὐτὸς ἠγάπα πολλὰ τὴν μουσικὴν, ποιητικὴν, καὶ ἰατρικὴν, ἦτον φοβερός εἰς τὸν πόλεμον. ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, ἰδὼν τὸν τάφον του, τὸν ἐτίμησε μὲ σέφανον λέγων, ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς ἦτον εὐτυχής, διότι ἤρην εἰς τὴν ζωὴν του φίλον, οἷος ἦτον ὁ Πάτροκλος, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ἔνα ἐγκωμιαστὴν ποιητὴν, οἷος ὁ Ὀμηρὸς· ἐστράτευσε καὶ αὐτὸς κατὰ τῆς Τρωάδος, ὅπου καὶ ἐδολοφονήθη εἰς τοὺς γάμους.

ΑΧΙΛΛΕΪΣ Τάτιος ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν τὸ 260. Μ.Χ. Ὁ Σουΐδας λέγει, ὅτι συνέγραψε τὴν Μυθιστορίαν του πρὶν ἐναγκαλισθῆ τὸν χριστιανισμόν, ἣ ὁποία ἐπιγράφεται ἔρωτες Κλειτοφῶντος καὶ Λευκίππης, διαιρεῖται εἰς βιβλία 8. Αὕτη θεωρεῖται ὡς καλλήτερα τῶν

παλαιῶν. Μυθιστοριῶν, μετὰ τὴν τοῦ Ηλιοδώρου.

ΑΧΙΛΛΕΪΝΗΣ Κλαύδιος, Ἰταλὸς ἀπὸ Βολονίαν, περίφημος ποιητὴς· ἄφησε διάφορα συγγράμματα ποιητικὰ, πλήρη ἀπὸ ματαιοὺς σοχασμούς. Ἀπέθανε τὸ 1640. Μ.Χ.

ΑΧΜΕΤΗΣ, υἱὸς τοῦ Κερίμ, ἦτον δειροκρίτης τοῦ Μανούη Καλίφου τῆς Βαβυλωνίας, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔχομεν συγγράμματα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἐπιγραφόμενα Ονειροκριτικὰ. Ἐζη τὸ 820. Μ.Χ.

ΑΨΙΝΗΣ, ῥήτωρ ἀπὸ τὴν Φοινικὴν· οὗτος ἐσπουδασε τὴν ῥητορικὴν εἰς τὴν

Σμύρνην, εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ Ηρακλείδους. Ἐζη τὸ 236. Μ.Χ. ἐπὶ τῆς αυτοκρατορίας τοῦ Καίσαρος Μαξιμίμου. Σώζονται καὶ τούτου συγγράμματα τινὰ περὶ ῥητορικῆς.

ΑΨΙΝΗΣ, Ἀθηναῖος, σοφιστὴς υἱὸς τοῦ σοφιστοῦ Ονασίμου. Ἐζη ἐπὶ Μαξιμιανοῦ.

ΑΨΥΡΤΩΣ, Νικομηδεὺς, ἰατρός, καὶ στρατιώτης ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, εἰς τὴν Συκίαν. Ἐγραψεν ἱππιατρικὸν βιβλίον καὶ φυσικόν, περὶ τῶν αὐτῶν ἀλόγων βιβλία τέσσαρα.

B

ΒΑΒΡΙΑΣ, ἡ Γαβρίας, στιχουργός· περίφημος ποιητὴς· συνέγραψεν εἰς χωριαμβικὸν μέτρον. Ἐξεδόθησαν εἰς τὴν Βενετίαν κατὰ τὸ 1505. Ἐζη τὸ 20. Π.Χ.

ΒΑΒΥΣ, Ἕλληνας, πατὴρ τοῦ φιλοσόφου Φερεκίδου, Διογ. Λαέρτ. Στράβ.

ΒΑΓΩΑΣ, εὐνοῦχος, Αἰγύπτιος, καὶ στρατηγός τῶν Περσικῶν στρατευμάτων. Οὗτος φαρμακώσας τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην τὸν Ωχόν, ἔβαλεν εἰς τὸν θρόνον τὸν Δαρεῖον Κοδομανόν, ὑπὸ τοῦ ὁποῖου τελευταῖον ἐφονεύθη καὶ ὁ Βαγώας.

ΒΑΖΑΡΗΣ Γεώργιος, Ἰταλός. Ἐγεννήθη τὸ 1511. ἔνδοξος ζωγράφος, καὶ ἀρχιτέκτων. Ἡ Βιογραφία, τὴν ὁποῖαν κάμνει, περὶ ζωγράφων, καὶ ἀρχιτεκτόνων Ἰταλῶν, τοῦ ἐπροξένησε μεγάλην ὑπόληψιν· καθότι χωρὶς αὐτὴν, ἡ ἱστορία τούτων ἔμενεν ἄγνωστος, ἐπο-

μένως καὶ αἱ τέχναι τῶν εἰς τὸ σκότος.

ΒΑΖΙΚΙΩΝ Γεώργιος, μέγας πολεμιστὴς, καὶ πολιτικός τῆς Ἀρκτικῆς Ἀμερικῆς· ἐγεννήθη τὸ 1732. Φθάσας εἰς ἡλικίαν 19. χρόνων, ἔλαβε φήμην μεγάλην εἰς τὰ πολεμικὰ ἀπὸ τοῦ πατριώτου, ὥστε ἐληφίσθη γενικὸς ἀρχηγός τῆς Βεργινίας εἰς τὴν κατὰ τῶν Ἀγγλῶν ἀποσχίσαν τῶν Ἀμερικανῶν. Μετὰ γενικὴν ψῆφον ἐκηρύχθη καὶ ἀρχιστράτηγος τῶν στρατευμάτων τῆς Ἀμερικῆς. Διὰ τῆς ἀξιοότητός του ἐνίκησεν ὅλας τὰς δυσκολίας, καὶ κατώρθωσε λαμπρὰς τὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκας. Αὐτὸς ἐσάθη ἐνὶ λόγῳ ὁ ὑπέρμαχος καὶ θεμελιωτὴς τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἀμερικανῶν. Ἀπέθανε τὸ 1799, καὶ δι' εὐγνωμοσύνην ἔδωκαν τὸ ὄνομά του εἰς τὴν Μητρόπολιν αὐτοῦ τοῦ μεγάλου Βασιλείου.